പീഡാരിദൈവം[1]: മിത്ത്, സങ്കല്പനം, വിശ്വാസം

(കേരളത്തിലെ രോഗദേവതകളുടെ ഐതിഹ്യവത്കരണത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള സാംസ്കാരികവിശകലനപഠനം)

അനശ്വര എസ്.
ഗവേഷക, മലയാളവിഭാഗം,
കേരളകേന്ദ്രസർവകലാശാല
പെരിയ, കാസർകോട്
rachana.anaswara@gmail.com

സംഗ്രഹം

രോഗകാരണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ രോഗപ്പകർച്ചയെ കുറിച്ചോ വ്യക്തമായ ആശയങ്ങൾ വികസിച്ചുവന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്ത് എല്ലാ ജനസമൂഹവും നേരിട്ട വൻപ്രതിസന്ധി പകർച്ചവ്യാധിഭീഷണിയായിരുന്നു. അവയെ ആരാധനാനുഷ്ഠാനാദികൾ കൊണ്ട് നിയന്ത്രിക്കാമെന്ന പ്രാക്തനജനതയുടെ വിശ്വാസം രോഗദേവതാസങ്കല്പ (പീഡാരിദൈവം)ത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രോഗ ദേവതാസങ്കല്പം എല്ലാ ജനസമൂഹത്തിന്റെയും പൊതുസ്വഭാവമായിരുന്നു. കേരളീയപരിസരത്തിൽ പീഡാരിദൈവങ്ങളായി ഐതിഹ്യവത്കരിക്കപ്പെട്ട് നിലനിൽപ്പ സാധ്യമാക്കിയ വിശ്വാസ പ്രക്രിയയെ അടയാളപ്പെടുത്തുക എന്നതും 'കാളി' എന്ന ദേവതാ സങ്കല്പത്തെ മുൻനിർത്തി രോഗദേവതാരാധനയ്ക്കു പിൻബലമേകുന്ന കേരളീയ പുരാവൃത്തങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുക എന്നതുമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: മിത്ത്, ഐതിഹ്യം, രോഗം, പകർച്ചവ്യാധി, കാളി, അമ്മദൈവാരാധന

പ്രാചീനമനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിബോധത്തിൽ നിന്നാണ് ദൈവസങ്കല്പവും ആചാരങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടത്. ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടാറുള്ള അനിശ്ചിതത്വങ്ങളെയും ദുരൂഹതകളെയും പ്രപഞ്ചാത്ഭുതത്തിന്റെ ആജ്ഞേയമാനങ്ങളിലവതരിപ്പിച്ച് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയ പ്രാകൃത രീതിയിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന മാറാവ്യാധികൾക്ക് ദേവതാസങ്കല്പം നൽകുന്ന രീതി നിലവിൽ വന്നത്. പൊതുവിൽ 'പീഡാരികൾ' എന്നു വിളിക്കുന്ന അമ്മദൈവങ്ങളെയും

1 *പീഡാരിദൈവസങ്കല്പം എന്നാൽ രോഗദേവതാസങ്കല്പം തന്നെയാണ്. രോഗകാരിണിയായതും രോഗനിവാരണിയായതുമായ ദൈവസങ്കല്പങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. (അവലംബം- കാളിസങ്കല്പം കേരളപരിസരത്തിൽ, പു.51)

ISSN: 2582 - 2594

ഗ്രാമദേവതകളെയും സാംക്രമിക രോഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ആരാധിക്കുന്ന പതിവ് പ്രാചീനകാലം മുതലേ നിലനിന്നുപോരുന്നതാണ്. ഇത്തരം ദൈവങ്ങളുടെ കോപത്തിന്റെ ഫലമായാണ് രോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നതെന്നും ആ കോപത്തെ ശമിപ്പിച്ചാൽ രോഗമുക്തി നേടാമെന്നുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന് കേരളീയപശ്ചാത്തലത്തിലും നിലനിൽപ്പുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത കാണാവുന്നതാണ്.

പീഡാരിദേവതകൾ: മിത്ത്, വിശ്വാസം, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

പ്രാപഞ്ചികജീവിതത്തിന്റെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ പരിസരങ്ങൾ പരസ്പരം ഇഴചേർന്നാണ് നിലനിൽപ്പു സാധ്യമാക്കുന്നത്. ഇവ കാലികമായി മിത്ത്(Myth), ഐതിഹ്യം (Legend), പുരാവൃത്തം(Mythology), അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ (Rituals), ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയായി തുടർന്നു പോരുന്നു. മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ തന്നെ തനിമയുടെ പ്രകടനങ്ങളായി ഇവയെ കണക്കാക്കാം. സത്യമെന്നോ അസത്യമെന്നോ വ്യവച്ഛേദിക്കാനാവാത്ത അതിഭൗതിക വിവരണങ്ങളടങ്ങിയ കഥകളെന്ന നിലയ്ക്കാണ് 'മിത്ത്'' നിർവചിക്കപ്പെടുന്നത്. 'അമാനുഷരായ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ജനകീയ ആശയങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നതുമായ സങ്കല്പസൃഷ്ടമായ ഉപാഖ്യാനം'(Smith Charlotte Seymour, Macmillan Dictionary of Anthropology) എന്ന് മാക്മില്ലൻ ഡിക്ഷണറി ഓഫ് ആന്ത്രോപ്പോളജി മിത്തിനെ നിർവചിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിലും കൂട്ടായ ജീവിതത്തിലും തങ്ങളെ വിസ്മയിപ്പിച്ച അസാധാരണ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്ക് ഭൂതകാലസമൂഹങ്ങൾ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് രോഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മിത്തായി രൂപപ്പെട്ടത്. ഘടനാപരമായി മിത്തിന്റെ അനുപൂരകങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നവയാണ് അനുഷ്ഠാനം, ഐതിഹ്യം മുതാലയവ. 'ഒരിക്കൽ ഒരു സമൂഹത്തിൽ നടന്നു എന്ന് ജനത വിശ്വസിക്കുന്ന കഥയാണ് ഐതിഹ്യം' (രാഘവൻ പയ്യനാട്, ഫോക്ലോർ, പു.184). ചരിത്രാംശത്തിന്റെ പിൻബലമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഒരു കഥ ഐതിഹ്യമായിത്തീരുന്നത്. അമാനുഷശക്തികളിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകടഭാവങ്ങളാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. ആദിമവിശ്വാസങ്ങളുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഉല്പന്നങ്ങളായ മിത്തുകളുടെ നിർവഹണദൗത്യമാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുള്ളത്.

സർവസൃഷ്ടിക്കും കാരണമായ പ്രകൃതിയെ അമ്മയായി കണ്ട് അതിനെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും പ്രകൃതിയുടെ ഭാവമാറ്റങ്ങളെ ഭയത്തോടെ കാണുകയും ആ ഭയം ആരാധനയ്ക്ക് വഴിമാറുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവ കാലികമായി തുടർന്നു പോന്ന ഒരു ജനത സൃഷ്ടിച്ച ശീലങ്ങളാണ് ആരാധനയും അനുഷ്ഠാനവും. അവ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നതിനായി അവർ മിത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിവേഷം നൽകി. ഭക്തിയാൽ എന്തിനെയും അടക്കിനിർത്താമെന്ന വിശ്വാസമാണ് അമ്മദൈവസങ്കൽപ്പങ്ങൾക്കു തുടക്കം കുറിച്ചത്.

അമ്മദൈവാരാധനയിൽ നിന്ന് പീഡാരിദൈവങ്ങളിലേക്ക്:

'അമ്മദൈവം' എന്ന വാക്ക് മാതൃത്വം, ഊർവരത, സൃഷ്ടി, ഭൂമി, എന്നിവയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവസങ്കൽപ്പത്തെ കുറിക്കുന്നു (പി.സോമൻ, അമ്മദൈവവും സംസ്കാരവും,പു.9). സാധാരണ ജീവിതക്രമത്തിന് വിഘാതമാക്കുന്നവയെയും, തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുവയെയും ആചാരാനുഷ്ഠാദികൾ കൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കാമെന്ന് പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ മനുഷ്യർ വിശ്വസിച്ചു

പോന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രോഗങ്ങൾക്ക് ദേവാതാസങ്കൽപ്പം നൽകുന്നരീതി പ്രാക്തനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. വസൂരി, വിഷൂചിക (കോളറ), അപസ്മാരം, പനി തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒട്ടുമിക്ക സംസ്കാരങ്ങളിലും ദേവതാ സങ്കൽപ്പമുണ്ട്. പോറ്റിവളർത്തിയ അമ്മയെ പല സങ്കടങ്ങളും, അനർത്ഥങ്ങളും വരുമ്പോൾ സ്മരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണ് പകർച്ചവ്യാധികളുടെ പരദേവതയായി അമ്മയെ സങ്കൽപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. മാരകരോഗങ്ങളെ/മാറാവ്യാധികളെ ദൈവത്തിന്റെ/ ദേവതയുടെ വിളയാട്ടമായി കരുതിപ്പോരുന്നു.

'രോഗവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അമ്മദൈവത്തെ വ്യഖാനിക്കുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് രണ്ടവസ്ഥ കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതിലൊന്ന് രൗദ്രമായിട്ടുള്ളതും, മറ്റേത് സൗമ്യമായിട്ടുള്ളതും, സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ചാണ് രൗദ്രത്വവും, സൗമ്യത്വവും, ആരോപിച്ച് കാണുന്നത്. യുദ്ധം, രോഗനിവാരണം എന്നീ സംഗതികളിൽ അമ്മ അവലംബിക്കുന്ന രൂപം ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ്. കുട്ടികളുടെ ദീനം, സങ്കടനിവൃത്തി, ഐശ്വര്യദാനം എന്നീ അവസ്ഥയിൽ അമ്മയുടെ രൂപവും പെരുമാറ്റവും മാർദ്ദവമായിട്ടാണ്'(ചേലനാട്ടു അച്യുതമേനോൻ, കേരളത്തിലെ കാളിസേവ, പു. 75). 'രോഗകാരിണിയായ ദുർദേവതാസങ്കല്പവും രോഗനിവാരണിയായ നല്ലമ്മ സങ്കൽപ്പവും രോഗവും, സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അമ്മ, ജീവിതത്തിൽ ഐശ്വര്യവും, പൂർണ്ണതയും, സന്തോഷവും, ശാന്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ നല്ലമാതാവാണ് (Good Mother). രോഗനിവാരണിയായ നല്ലമ്മ സങ്കൽപ്പവും, രോഗകാരിണിയായ ദുർദേവതാസങ്കൽപ്പവും അമ്മദൈവത്തിന്റെ സങ്കൽപ്പരൂപങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. നല്ലവളും നന്മ നിറഞ്ഞവളും സംരക്ഷകയുമായ മാതാവിന്റെ വന്യമായ വൈകാരികഭാവമാണ് കറുത്തമാതാവ് (Black Mother)' (പി.സോമൻ, അമ്മദൈവവും സംസ്കാരവും,പു.13). രക്തദാഹം, പ്രാകൃതസ്വഭാവം, വന്യത, പൈശാചികത എന്നിവ മൂർത്തീമദ്ഭാവമായി കറുത്തമാതാവിനെ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു. രോഗത്തിനു കാരണമായി കരുതുന്ന ദേവതാസങ്കല്പം ഇതാണ്.

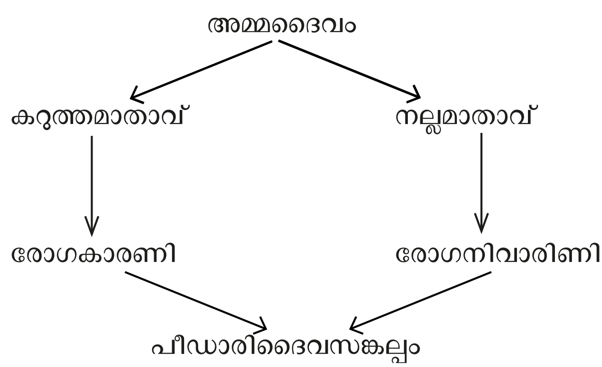

പ്രക്ഷുബ്ദ്ധമായ പ്രകൃതിയും ഋതുക്കളും കാർഷികവിളവുകളെയും മനുഷ്യവാസകേന്ദ്രങ്ങളെയും നിരന്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഭൂപ്രകൃതിയെ സൗമ്യമാതാവ് എന്നതുപോലെ ഭീകരമാതാവായി സങ്കൽപ്പിക്കുവാനും പ്രാചീന മനുഷ്യർ പ്രേരിതനായി. 'മാറാരോഗത്തിനു കാരണം അമ്മയുടെ രൗദ്രഭാവമാണെന്നു കരുതിയ പ്രാചീനജനത രോഗബാധയെ ഇല്ലാതാക്കാൻ, അമ്മയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി നരജന്തുബ

ISSN: 2582 - 2594

ലികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ക്രിയകൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. കാലാവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് സാംക്രമിക രോഗങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചപ്പോഴെല്ലാം ഇവ തുടർന്നു പോരുകയും അവ പിന്നീട് കാലികമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്തു' (Fabrizio M Ferrari, Health and Religious Rituals in South Asia, p.12). ഇവയ്ക്ക് ഉപോത്ബലകമായി പല മിത്തുകകളും ഐതിഹ്യങ്ങളും ആവിർഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

സാധാരണ ജീവിതക്രമത്തിനു തടസം സൃഷ്ടിക്കുന്നവയെ ആചാരാനുഷ്ഠാദികൾ കൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കാമെന്ന വിശ്വാസമാണ് രോഗങ്ങൾക്ക് ദേവതാസങ്കൽപ്പം നൽകുന്ന രീതിയിൽ നിഴലിക്കുന്നത് എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. കാർഷികക്കൂട്ടങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളായി മാറിയപ്പോൾ ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ അധിപയായി അമ്മദൈവങ്ങൾ മാറി. അതോടെ ഗ്രാമദേവതകൾ രോഗ ദേവതകളുമായിത്തീർന്നു. പല രോഗദേവതകളും പലതരം ഗ്രാമദേവതകളിൽ നിന്നു ഉദയം ചെയ്തവയാണ്. ഇത്തരം ഗ്രാമദേവതകളുടെ കോപമാണ് പല രോഗങ്ങളുടെയും മൂലകാരണം എന്ന വിശ്വാസം നാട്ടുവാങ്മയത്തിൽ പ്രബലമായിത്തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു. പകർച്ചവ്യാധികൾ ഗ്രാമത്തിൽ നാശം വിതയ്ക്കുമെന്ന തിരിച്ചറിവിനാൽ രോഗദേവതകളെ / ഗ്രാമദേവതകളെ ഓരോ ജനതയും ശക്തമായിത്തന്നെ ആരാധിച്ചുപോന്നിരുന്നു. പകർച്ചവ്യാധികൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് കാരണം അതാതു വ്യാധികളുടെ അധിഷ്ഠാന ദേവതകളാണെന്ന വിശ്വാസം തുടർന്നുപോന്നു.

പീഡാരിദൈവസങ്കല്പം : കേരളത്തിലെ രോഗദേവതകൾ

ഭാരതത്തിലെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങൾക്ക് സമാനമായി അമ്മ ദൈവങ്ങൾക്കു ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിഞ്ഞ അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു കേരളത്തിലേത്. ഭദ്രകാളിയാണ് കേരളത്തിലുടനീളം ആരാധിക്കുന്ന മാതൃദേവത. 'ചാമുണ്ഡി, ഭഗവതി, ശ്രീകുറുംബ, ചീർമ്പ, വസൂരിമാല എന്നീ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്ന കാളിയുടെ പ്രാദേശികഭേദങ്ങളും ഉദാത്തവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ട അമ്മദൈവങ്ങളും കേരളത്തിലുടനീളമുണ്ട്. ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്കണ്ഠകളും, സാമൂഹികസമസ്യകളും വൈയക്തികമായ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്നതിന് ജനസമൂഹത്തെ സഹായിക്കുന്ന മാതാവായാണ് കേരളത്തിൽ അമ്മദൈവങ്ങൾ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നത്'(Whitehead Henry, Village Gods of South India 1853-1947,p.17).

കാളിയും പ്രാദേശികദേവതകളും

കേരളത്തിൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന അമ്മ ദൈവങ്ങളിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം കാളി സങ്കൽപ്പത്തിനാണ്. 'സർവരോഗനിവാരിണിയും സർവോപദ്രവനാശിനിയുമാണ് കാളി എന്ന കേരളീയ വിശ്വാസം അതിനെ രോഗദേവതായി അവരോധിക്കുന്നതിനു കാരണമായി. വസൂരി നിർമ്മാർജ്ജനം, ബാധയകറ്റൽ, അപകടങ്ങളും രോഗങ്ങളും ഉച്ചാടനം ചെയ്യൽ, ഉർവരത പ്രദാനം ചെയ്യൽ എന്നിവയ്ക്കുള്ള രക്ഷകയായ അമ്മദൈവമായിട്ടാണ് കേരളത്തിലെ കാളിയുടെ രൂപഭേദം' (എം.വി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, *കാളിസങ്കല്പം കേരളപരിസരത്തിൽ*,പു. 16).

രോഗദേവതയായി കേരളീയർ കാളിയെ ആരാധിക്കുന്നതിന് ഉപോത്ബലമേകുന്നത് ദാരികാവധം പുരാവൃത്തമാണ്.

"കാളി - ദാരികയുദ്ധം നടക്കുന്ന സമയത്ത് ദാരികാസുരന്റെ ഭാര്യയായ മനോദരി

ശിവനെ തപസ്സുചെയ്ത് പ്രീതിപ്പെടുത്തി വസൂരിക്കുരുവിത്തായ ശിവന്റെ വിയർപ്പുഗണങ്ങൾ വരമായി നേടി. ദാരികാവധത്തിനുശേഷം ഭർതൃഘാതകിയായ കാളിക്കുനേരെ വരമായി ലഭിച്ച വിയർപ്പുതുള്ളികൾ (വസൂരിക്കുരുവിത്ത്) മനോദരി വലിച്ചെറിഞ്ഞപ്പോൾ കാളിക്ക് മേലാസകലം കുരിപ്പ് വന്നു. കോപാകുലയായ കാളി മനോദരിയുടെ കണ്ണ് കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ച് അവരെ ദാസിയാക്കി മാറ്റി എന്നാണ് ഐതിഹ്യം" (രാഘവൻ പയ്യനാട്, ഫോക് ലോറിനൊരു പഠനപദ്ധതി, പു.94)

കണ്ണുകാണാത്ത ഈ ദേവതയാണ് 'വസൂരിമാല' എന്ന വിശ്വാസം നാട്ടിൽപുറങ്ങളിൽ ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്നു. വസൂരി എന്നതിനെ കാളിയെ ഉപദ്രവിക്കാനായി പുരാവൃത്തപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയ വഴിയായതിനാൽ അമ്മയെ എതിർക്കുകയോ, അമ്മക്ക് അനിഷ്ടം ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ രോഗം പിടിപെടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം തദ്ദേശീയമായി നിലനിന്നിരുന്നു. 'വസൂരി ഭദ്രകാളിയമ്മയുടെ വിത്താണെന്നും, അമ്മയ്ക്ക് അപ്രിയം ചെയ്യുന്ന ദേശങ്ങളിലും ജനങ്ങളിലും ഈ വിത്തിനെ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടി വിതച്ച് തന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്നും അതിലുണ്ടാകുന്ന പകർച്ച അമ്മയെ ധിക്കരിച്ചു നടക്കുന്നതിന്റെ ശിക്ഷയാണെന്നും പൗരാണികമതം ഘോഷിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം വസൂരിദീനത്തിന്റെ ദേവതയായി ഭദ്രകാളിയെ പൗരാണികർ നിശ്ചയിക്കുകയും, വളരെ പ്രാചീനകാലം മുതൽ ജനങ്ങളുടെ മനസിൽ ആഴത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ നേടിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു'(ചേലനാട്ടു അച്യുതമേനോൻ, കേരളത്തിലെ കാളിസേവ, പു. 53).

കാളി (ദേവി) സർവരോഗനിവാരിണിയും, സർവോപദ്രവനാശിനിയുമാണെ വിശ്വാസം ഗ്രാമീണജനങ്ങൾക്കുണ്ട്. വസൂരി, വിഷൂചിക തുടങ്ങിയ പകർച്ചവ്യാധികൾ വാരിവിതയ്ക്കാനും അവയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുവാനും കഴിവുള്ള ദേവതയാണ് കാളി എന്ന വിശ്വാസം നിലവിലിരിക്കുന്നു. 'രോഗനിവാരണാർത്ഥം കുരുമുളക്, പട്ട് (ചുവന്ന വസ്ത്രം) മുതലായവ കാളിക്കാവുകളിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. കാളിയെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനായി നടത്തുന്ന പൂജകളും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമെല്ലാം കാളിസേവ എന്ന വ്യവഹാരത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. കാളിസേവയുടെ ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം കാളികോപത്താലുള്ള ദുരിതങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടുക എന്നതാണ്. ഇതിൽ വിവിധതരത്തിലുള്ള മാറാവ്യാധികൾക്കുള്ള പൂജകളും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ദുരിതമോചനത്തിനും, ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി നടത്തിപ്പോന്നിരുന്ന വ്യത്യസ്തതരം കാളിപൂജകൾ പിൽക്കാലത്ത് രോഗനിവാരണാർത്ഥം നടത്തിപ്പോരുന്നവയായി മാറി. ഇന്നും പകർച്ചവ്യാധികളോ മറ്റോ പിടിപെടുമ്പോൾ കാവിലമ്മയ്ക്കായി നേർച്ചകൾ നേരുന്ന പതിവ് നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ പ്രധാനവും പ്രസിദ്ധവുമായ കാളി സങ്കൽപ്പങ്ങളെല്ലാം കുടികൊള്ളുന്നത് കാവുകളിലാണ്. മാടായിക്കാവ്, പിഷാരിക്കാവ്, വള്ളിയൂർക്കാവ്, ലോകനാർക്കാവ് തുടങ്ങിയവ മലബാറിലെ പ്രധാന അമ്മദൈവാരാധനക്കാവുകളാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിക്ഷേത്രം, ചോറ്റാനിക്കര ദേവീക്ഷേത്രം മുതലായ ഭദ്രകാളി പ്രതിഷ്ഠയുള്ള കേരളീയ ക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രോഗാദേവതാരാധനയ്ക്ക് പേരു കേട്ടതാണ്.

കേരളത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപ്രത്യേകതയനുസരിച്ച് ഓരോ ഭൂപ്രദേശവും അവരുടേതായ കാളിസങ്കൽപ്പത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ദേവതകളുടെയും ഉത്ഭവവികാസങ്ങൾ പുരാവൃത്തങ്ങളോ, മിത്തുകളോ ആയി നിശ്ചിതഭൂപ്രദേശങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പ്രബലമായി നിലനി

 ISSN: 2582 - 2594

ൽക്കുന്നവയാണ്. അത്തരത്തിൽ ഐതിഹ്യവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ട് നിലനിൽക്കുന്ന പീഢാരിദൈവസങ്കല്പങ്ങളാണ് കുരുംബ, ചീരുമ്പ, പുതിയ ഭഗവതി എന്നിവ. ഈ ദേവതാസങ്കല്പങ്ങൾക്ക് പ്രബലമായ സ്വാധീനമുള്ളത് ഉത്തരകേരളത്തിലാണ്.

കുരുംബ – ചീറുമ്പ – പുതിയ ഭഗവതി

കേരളത്തിൽ വസൂരി പോലുള്ള മാരക പകർച്ചവ്യാധികളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തികൊണ്ട് നിലനിൽക്കുന്ന രോഗശമനദേവതാസങ്കൽപ്പങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് കുരുംബഭഗവതി. 'കുരുപ്പിന്റെ' അഥവാ വസൂരിയുടെ ദേവതയാണ് കുരുംബ. പുരാവൃത്തപ്രകാരം രോഗം വിതയ്ക്കുന്ന ദൈവസങ്കല്പമാണ് കുരുംബ. കുരുംബ ദൈവം തരുന്ന രോഗമായതിനാൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ വസൂരിയെ 'കുരിപ്പുരോഗം' എന്നും വിളിക്കുന്നു.

ശ്രീകുരുംബയുടെ സങ്കൽപ്പഭേദമായി കരുതുന്ന ദേവതയാണ് ചീറുമ്പ. ചീർമ്മയെന്നും ഈ ദേവതയെ വിളിച്ചുപോരുന്നു. വസൂരിയുടെ അധിദേവതയായി കരുതുന്ന ചീർമ്പ/ ചീർമ്മ ക്കാവുകൾ ധാരാളമുണ്ട് ഉത്തരകേരളത്തിൽ. ഈ ദേവതാസങ്കല്പവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുരാവൃത്തം ഇപ്രകാരമാണ്.

> 'ദാരികാനിഗ്രഹത്തിനു വേണ്ടി മഹാദേവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽ നിന്നും മകളായി പിറന്നതാണ് ചീർമ്പ. ദാരികാവധത്തിനു പ്രതിഫലമായി മഹാദേവൻ ദാരികനു നൽകിയ വരങ്ങൾ ചീർമ്പക്കുനൽകി. അതിലുൾപ്പെട്ടതാണ് വസൂരി പരത്താനുള്ള കഴിവ്. ലഭിച്ച വസൂരിക്കുരുവിത്ത് പരീക്ഷണാർത്ഥത്തിൽ ചീർമ്പ മഹാദേവനു നേരെ വാരിവിതറുകയും, അവിടെ നിന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂരിലേക്ക് കടലോരത്തുടെ യാത്രയാവുകയും ചെയ്തു. വഴിയിൽ മുഴവൻ വസൂരി വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന പുരാവൃത്തം രോഗകാരിണിയായി ചീർമ്പയെ കണക്കാക്കുന്നു. ചീർമ്പ വിതച്ച വസൂരി രോഗത്തെ തുടച്ചുനീക്കാൻ വേണ്ടി രൂപം കൊണ്ട ദൈവസങ്കല്പമാണ് പുതിയ ഭഗവതി'(രാഘവൻ പയ്യനാട്, ഫോക് ലോറിനൊരു പഠനപദ്ധതി, പു.94).

രോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദേവാതാസങ്കൽപ്പങ്ങളിൽ ഇവ ഉത്തരകേരളത്തിൽ ഏറെ പ്രചാരമുള്ളതാണ്. 'വസൂരി കൊടുക്കാൻ ചീറുമ്പയും എടുക്കാൻ പുതിയ ഭഗവതിയും' എന്ന നാട്ടുവാമൊഴി ഈ ദേവതകളുടെ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങൾക്ക് ജനമധ്യത്തിലുള്ള സ്വീകാര്യതയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

നിഗമനം

ഔഷധം ഫലിക്കാതെ വരുമ്പോഴോ ഔഷധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മയിലോ ആണ് ഭൗതികേതരമായ കാരണങ്ങളുടെ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടാറുള്ള അനിശ്ചിതത്വങ്ങളെയും ദുരൂഹതകളെയും പ്രപഞ്ചാത്ഭുതത്തിന്റെ ആജ്ഞേയമാനങ്ങളിലവതരിപ്പിച്ച് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയ പ്രാകൃതരീതിയിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന മാറാവ്യാധികൾക്ക് ദേവതാസങ്കല്പം നൽകുന്ന രീതി നിലവിൽ വന്നത്. ദേവതകൾക്ക് ജനതയുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും കാലാന്തരത്തിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ദേവത ജനങ്ങളോടൊപ്പമുള്ള പ്രത്യേകവാസസ്ഥാനമില്ലാത്ത ആരാധനാമൂർത്തിയായിരുന്നു. അവരുടെ സന്തോഷങ്ങളിലും ദുരിതങ്ങളിലും അവർ അതിനെ സേവിച്ചുപോന്നു. ഗ്രാമദേവതകളുടെയും രോഗദേവതകളുടെയും തുടക്കം അതിൽ നിന്നാണ്.

അവൈദികസങ്കല്പത്തിലുള്ള കാളിയെയാണ് കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ മാത്ര ദേവതയായി ആരാധിച്ചുപോരുന്നത്. പുരാവൃത്തബന്ധത്തിലൂടെ കാളി രോഗദേവതയായും പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാളിയുടെ തന്നെ പ്രാദേശികഭേദങ്ങളായ വസൂരിമാല, ചീറുമ്പ, കുറുംബ, പുതിയഭഗവതി എന്നിവയെയും രോഗദേവതകളായി ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെയെല്ലാം നിലനില്പ് വ്യത്യസ്തങ്ങളും പൂരകങ്ങളുമായ മിത്ത് പുരാവൃത്തങ്ങളിലൂടെയുമാണ്. അത്രക്കേറെ രോഗദേവതാരാധനയ്ക്ക് കേരളത്തിൽ പ്രചാരമുണ്ട്.

ശാസ്ത്രമെന്ന പോലെ പ്രപഞ്ചത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും പ്രാപഞ്ചികപ്രതിഭാസങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കിത്തരികയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് പുരാവൃത്തങ്ങളുടെയും മിത്തുകളുടെയും ലക്ഷ്യം എന്നുപറയാറുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ നിഗൂഢതകൾക്ക് പ്രതിരൂപാത്മകഭാഷയിൽ വിശദീകരണം നൽകുകയാണ് മിത്തുകളിലൂടെയും പുരാവൃത്തങ്ങളിലൂടെയും. ലോകനാശത്തിന്റെയും മാറാവ്യാധികളുടെയും ദുരിതങ്ങളുടെയും ആത്യന്തികമായ ഹേതു ദേവതയെ വിസ്മരിച്ച് പാപമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ച അഹങ്കാരികളായ തങ്ങളുടെ നേരയുള്ള ദേവതാകോപമാണെന്നും പ്രാചീനമനുഷ്യർ കരുതിപ്പോന്നു. പാപകരമായ അഹങ്കാരത്തിന്റെ ശമനത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഐശ്വര്യവും സമാധാനവും നിലനിർത്താനാകൂ എന്ന കണ്ടെത്തലിന്റെ ആവിഷ്കരണമാണ് മിക്ക പുരാവൃത്തത്തിലുമുള്ളത്. അനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ളത് അതിന്റെ പ്രയോഗവുമാണ്. അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെയും ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പ്രയോജനത്തെയും മുൻനിർത്തി ഓരോ സംസ്കാരവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ വൈവിധ്യമാർന്ന ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽപ്പെട്ടതാണ് പീഢാരിദൈവസങ്കല്പം അഥവാ രോഗദേവതാരാധന.

ദേവതാകോപമാണ് രോഗങ്ങൾക്ക് കാരണമെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ മനശാസ്ത്രതലം പരിശോധിക്കുന്നത് അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ ലക്ഷീകരിക്കുന്ന അഭൗമചികിത്സാധർമ്മത്തിന്റെ പ്രായോഗികതലത്തെ കുറിച്ച് വ്യക്തത വരുത്തുന്നതിനിടയാവും. കോപിഷ്ഠയായ ദേവതയുടെ പ്രതികാരമാണ് രോഗവും നാശവുമെന്ന് കരുതുന്ന ജനങ്ങൾ അതിനെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിനായുള്ള മാർഗ്ഗമായാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തിപ്പോരുന്നത്. മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ജീവന പ്രതികൂലമായ പ്രതിഭാസങ്ങളോടുള്ള ഭയമായിരുന്നു ഇത്തരം ആരാധനാസമ്പ്രദായത്തിനു കാരണമായത്.

ഗ്രന്ഥസൂചി

അച്യുതമേനോൻ ചേലനാട്ട്, കേരളത്തിലെ കാളിസേവ, സാഹിത്യപവർത്തകസഹകരണസംഘം, കോട്ടയം, 2015.

രാഘവൻ പയ്യനാട്, ഫോക് ലോറിനൊരു പഠനപദ്ധതി, കോരളസാഹിത്യഅക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ,1989

വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി എം.വി (എഡി), കാളിസങ്കല്പം കേരളപരിസരത്തിൽ, കേരള ഫോക്‌ലോർ ക്കാഅദമി, കണ്ണൂർ, 2004.

സോമൻ പി, അമ്മദൈവവും സംസ്കാരവും, കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 2009.

Fabrizio M Ferrari (ed), Health and Religious Rituals in South Asia, RoutledgePublication,2011.

Whitehead Henry, The Village Gods of South India 1853-1947, Association Press, Calcutta,1927.

Smith Charlotte Seymour, Macmillan Dictionary of Anthropology, Macmillan Press, London,1989.

 ISSN: 2582 - 2594